

अट्ट

अट्ट + इठ ।) सूत्र्यः । इत्युणादिकोषः ।
 अट्टीरं, स्त्री, (अट्ट + भावे इष् स्त्रियां वा डीप् अ-
 ट्टीम् अत्रिकारित्वादि गुणं) राति ददाति अट्टी
 आतोऽनुपसर्गे इति कर्त्तरि कः । अथवा अट्ट +
 ईरम्) खनामख्यातप्रत्ययविशेषः । अजिर +
 इति पेयारा इति च भाषा । तत्पर्यायः । मञ्जुलं २
 काकोदुम्बरिकापर्णं ३ । अस्य गुणाः । शीत-
 लवं । स्वादुत्वं । गुरूत्वं । वायुपित्तरक्तक्षमिन्मूल-
 हृत्पीडाकफमुखवैरसनाशित्वं । अत्रिकारित्वञ्च ।
 लज्जतीरं तस्मादस्यगुणं । इति राजवल्लभराज-
 निर्घण्टौ ।
 अट्टनं, स्त्री, (अट्ट + भावे ल्यट्) भ्रमणं । (यथा सर्व-
 क्षत्वमधीश्वरत्वमगमत् त्वां मासु भिन्नाटनं ।
 इति घण्टाकर्णः ॥)
 अट्टनिः, स्त्री, (अट्टति तथा गच्छति यत्र अट्ट +
 अधिकरणे अणि) धनुस्त्वभागः । धनुकेर ऊर्ण
 इति भाषा । इत्युणादिकोषः ॥
 अट्टनी, स्त्री, (अट्टनि + स्त्रियाम्वा डीप्) अट्टनिः ।
 धनुस्कोटिः । इत्यमरः ॥ (यथा उत्तरचरिते ।
 धनदगुरूगुणाटगोहृतकराणकोलाहलं) ॥
 अट्टरुचः, पुं, पतत्यनेन वासकवृक्षः । इत्यमरः ॥
 अट्टरुचः, पुं, (अट्टति म्त्वयासे पतत्यनेन अट्ट +
 चर्षणे कः । अटं कामाख्यदोगं रोषति नाशयति
 रष् + कर्त्तरि कः । अथवा रूष् + कर्त्तरि कः
 अट्टस्य रूषो वा षठीतत्पुरुषः । वासकः कास-
 नाशक इति वैद्यके) वासकवृक्षः । इत्यमरटीकायां
 रायमुकुटः ॥
 अट्टविः, स्त्री, (अट्टति वाङ्मये गच्छति यत्र अट्ट +
 अधिकरणे अवि पद्माश्रिते वनं व्रजेदिति ।) वनं ।
 इति रायमुकुटः ॥
 अट्टवी, स्त्री, (अट्टवि + स्त्रियां डीप्) वनं । इत्य-
 मरः । (यथा रामायणे । आनर्त्तौष्वेव मार्गध्वं
 कान्ताराण्यटवील्लथा) ॥
 अट्टा, स्त्री, (अट्ट + भावे अष् तत्त्वयाप्) पर्यटनं ।
 भ्रमणं । इति रत्नकोषः नीलकण्ठश्च ॥
 अट्टाद्या, स्त्री, (पौनः पुन्येन अट्टनं भ्रमणम् अट्ट +
 अक्षिपिभूत्राशर्त्तौयादिना यस् + भावे अ ।
 स्त्रियां टाप्) पर्यटनं । इत्यमरः ॥ पुनःपुनर्भ्रमणं ।
 अतिशयभ्रमणं । इति शकारणं ॥) अट्ट क
 तौच्छे । अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ टट्ट-
 यान्तः । क अट्टयति । एकटकार उति रामः ॥
 तौच्छामन्वीभावः । इति दुर्गादासः ॥
 अट्ट उ अतिभ्रमे । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 मूर्द्धन्यवर्गाद्योपधः । उ अट्टिट्टिषते इत्यवर्गा-
 द्योपधः । उ अतिट्टिषते । इत्यवर्गाद्वितीयो-
 पधः । उ अट्टित्तिषते खनं राजा । इति
 दुर्गादासः ॥
 अट्टं, स्त्री, (अट्ट + अच्) शुष्कं । भक्तं । अन्नं ।
 इति मेदिनी भूरिप्रयोगश्च ॥
 अट्टः, पुं, (अट्टते एकं म्त्वमतिप्रम्य यत्र म्त्वहे गच्छति
 अट्ट + अधिकरणे षच्) सौमः । इत्यमरः ॥
 रुग्णगदिव्यं । इति भरतः ॥ प्राकारायस्थित-

अट्ट

रयमृहं । इति कौटिल्यः । अट्टेति ख्यातमृह-
 विशेषः । इति कोट्टः ॥ प्राकारमखपस्योपरि
 शाला । इति केचित् ॥ हर्म्यादिवातकुटिका ।
 इति केचित् ॥ मखपोपरि हर्म्यापृष्टं । इति
 केचित् ॥ प्राकारधारणार्थोऽभ्यन्तरे सौमाख्यो-
 ऽट्टः । इति भट्टः ॥ अतिशयः । इति मेदिनी ॥
 अट्टः इति हेमचन्द्रः ॥
 अट्टट्ट अ (वीष्पायादिर्वचनम् शकन्ध्वादित्वात्पररू-
 पत्वमस्य अट्टट्टहासमश्रिवं शिवदूती चकार
 हेति षष्ठी) अत्युच्चं । इति जटाधरः ॥
 अट्टनं (स्त्री) चक्रफलाखं । इति चिकित्साश्रेयः ॥
 अट्टहासः, पुं, महत्तरो हासः । शब्दयुक्तहास्यं ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा देवीमाहात्म्ये । देवी-
 ननादोच्चैः साट्टहासं मुद्गुण्डः ॥ अम्बकस्याट्ट-
 हासः ॥ मेघदूते) ॥
 अट्टहासकः, पुं, (अट्टं सातिशयं हासकः अतिश्वेत-
 पुष्पत्वात् हास्यकारीव द्वितीयातत् पुरुषः) कुन्द-
 पुष्प वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अट्टहासी [न्] पुं, (अट्टं सदानन्दत्वात् सातिशयं
 हसति अट्ट + हस + शिनि उपपद समासः)
 शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥
 अट्टालः, पुं, (अट्टवत् प्रासादमृहवत् अजति भवति
 अण + अच्) प्राकारादुपरितनमुन्नतस्थानं । इति
 श्रीधरस्वामी ॥ यथा । भव्यमानपुरोद्यानप्राका-
 राट्टालगोपुरं । इति श्रीभागवतं ॥
 अट्टालकः, पुं, (अट्टवत् प्रासादमृहवत् अजति
 भवति अण + अच् स्त्रियार्थे कन्) उपरितनमृहं ।
 अट्टालिकोपरि मृहं । तत्पर्यायः । सौमः २
 अट्टः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
 अट्टालिका, स्त्री, (अट्टाल + स्त्रियार्थे कन् स्त्रियां टाप्)
 राजमृहं । तत्पर्यायः ।
 अट्टालगारं २ हर्म्या ३ सौधं ४ धवलागारं ५ ।
 इति जटाधरः ॥ (राजतरङ्गिणी, अट्टित्वाट्टालि-
 कादिभ्यो देशेभ्यः) ।
 अट्टालिकाकारः, पुं, (अट्टालिकां करोति यः अट्टा-
 लिका + क्त + अण उपपद समासः प्रासादकारकः)
 शूद्रागर्भे चिपकारौरसजातजातिविशेषः । तस्य
 कर्म मृहनिर्माणादि । राज इति थैकर इति
 च भाषा ।
 “कुलटायाश्च शूद्रायां चिपकारस्य वीर्यतः ।
 वभूवाट्टालिकाकारः प्रतिता जारदोयतः” ।
 इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणं ॥
 अट्टा, स्त्री, (अट्टनम् अट्ट + भावे क्वाप् स्त्रियां टाप्
 समस्या इति वत्) परिभ्रमणं । पर्यटनं । इत्य-
 मरटीकायां रायमुकुटः ॥ यथा,—
 “तौर्थिकं अट्टाया च कामजो दशको गणः” ।
 इति स्मृतिः ॥
 अट्ट इ उ गतौ इति कविकल्पद्रुमः ॥ इ (कर्मणि)
 अण्प्रते उ अण्प्रते । इति दुर्गादासः ॥
 अट्ट गते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ अटति । इति
 दुर्गादासः ॥
 अट्ट र न आप्तौ (खादिं सेट्) । इति कविकल्प-

अणु

द्रुमः ॥ र वैदिकः । न अट्टनोति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 अट्ट उचमे । (आदिं सेट् परं) । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ अटति लोकः सखाय । इति दुर्गादासः ॥
 अट्टु अभियोगे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ मूर्द्धन्यवर्गा-
 द्योपधः । (आदिं सेट् परं अट्टु + सन् लट्
 तिप्) अट्टिट्टिषति । क्षिपि संयोगान्तलोपे अट्टु
 अभियोगः समाधानं । अट्टति पक्षं विद्वान् ।
 अभि समन्तात् योगोऽभियोग इति गोविन्द-
 भट्टः ॥ इति दुर्गादासः ।
 अणु इवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ अणति । रवः
 शब्दः । इति दुर्गादासः ॥
 अणु य उ जीवने । प्राखने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 य उ अणते जना दुःखेन जीवतीत्यर्थः । इति
 दुर्गादासः ॥
 अणुकः, त्रि, (अणु + अच् कुत्सायां कन्) कुत्सितः
 अधमः । इत्यमरः ॥
 अणुखं, स्त्री, (अणोः सप्प्राशस्य चोनादिकस्य भवन
 मुत्पत्तिस्थानमिति यावत् अणु + यत्) आणवीनं
 (अणोः, सूत्राशस्य चोनादिकस्य भवनमुत्पत्ति-
 स्थानमिति यावत् अणु + घञ् तस्य इनः आदि-
 रुद्धिश्च) । अणुधान्योत्पादकक्षेत्रं । इति राय-
 मुकुटः ॥
 अणुः, पुं, स्त्री (अणति शब्दायते अणु + इन् स्त्रियां
 वा डीप्) अट्टायकीलकः । रथचक्रायस्थित
 कीलः । इत्यमरः ॥ अश्विः । सूत्राद्ययभागः ।
 सीमा । इति मेदिनी ॥ तस्य रूपान्तरं । अणो ।
 अणुः (अणति शब्दायते अणु + इन्, अजादि-
 भ्यश्च इति इन्, आजि इति वत्) । इत्यमर-
 टीका ॥
 अणुमा [न्] पुं, (अणु + भावे इमनि च । अणुमा
 लघिमा प्राप्तिः प्राक्त्वम् महिमा तथा ईशित्वञ्च
 वशित्वञ्च तथा कामावसायिता इति सांख्यतत्त्व
 कौमुद्याम्) अणोर्भावः । अणुत्वं । सूत्रता ।
 इति व्याकरणं । अट्टिविधैर्ब्रह्ममध्ये ऐश्वर्यविशेषः ।
 इत्यमरः ॥ यत्रभावात् देवाः सिद्धाश्च सूक्ष्मीभूय
 सर्व्वे च विचरन्ति कैश्चिदपि न लक्ष्यन्ते । इति
 तट्टीका ॥
 (“अणुमा लघिमा प्राप्तिः प्राक्त्वम् महिमा तथा ।
 ईशित्वञ्च वशित्वञ्च तथा कामावसायिता” ॥
 इति आगमः) ।
 अणुीयः, [सन्] त्रि, अतिशयेन अणुः अणु + ईयसुन्)
 अत्यल्पं । अतिसूक्ष्मं । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः,—
 “प्रशासितारं सर्व्वेषामणीयांसमणोरपि ।
 हकामं सप्रधीगन्वं विद्यात् तं पुरुषं परं” ॥)
 अणु, त्रि, (अणति सूक्ष्मत्वं गच्छति अणु + उन् ।
 लवलेसप्रकलाणवः इत्यमरः) क्षुद्रं । सूक्ष्मं । इति
 मेदिनी ॥
 अणुः, पुं, (अण + उन्) श्रेणः । श्रीहृविशेषः ।
 सूक्ष्मधान्यं । चिना इत्यादि भाषा । इत्यमरः ।
 (यथा मनुः । न मृह्णीयात् शुक्लमण्वपि ॥)
 अणुकः, त्रि, (अणुप्रकारः अणु + खूलादित्वात्